

31. Jul. 1830

FACTS

Date:

31. Jul. 1830

Page number:

Dagbog A, side 50 recto – 52 recto

Mentioned people:

Anna Colbjørnsdatter

Holger Gustav Collett

Erik Pauelsen

Jonas Ramus

Abraham Vilhelm Støren

TRANSCRIPTION

Den 31te

Om Morgenens tidlig begave vi os igjen ud og kom ad Veien der paa dette Stykke er meget bakket til Klev Stuen paa Høiden af Krok Skoven hvor vi stege ud, for at see de Pungter [overstreget: der] paa Siden af [overstreget: Veien] Kleven hvorfra man kan oversee det heele underliggende Ringerige med sine Søer og Skove. Dette Syn hvorom man ikke vel kan gjøre sig noget Begreb, forekom mig især fra Aasen paa venstre Side Kleven som det høiest og mest fremspringende Pungt at være noget ganske overordentligt og ikke istand til at beskrive det vil jeg blodt søge at beholde Indtrykket deraf. •50 verso• Ved Nedstigningen gennem Kleven ad den stenede Vei kan man overalt ikke unlade at beundre de deilige Klippevægge paa begge Sider der næsten overalt ere smugt bevoxede med forskiellige Sorter Træer og Buske. Det høitidelige ved det Heele bliver forøget ved den rislende Bæk der snor sig lang ad Veien under Klippen og tilsist styrter ned i Dybden. Veien man passerer er overalt meget steil og Hestene er undertiden nødte til næsten at sætte dem paa Bagdeelen og lade dem glide blodt for at kune holde Vognen; det er overhovedet en sand Fornøielse at see med hvilken Betænkksomhed disse Dyr gebærde dem og aldrig ere i Stand til at gjøre et feil Trin. Dog den Entusiasme hvormed man begynder Veien ned ad tager efterhaanden af og allerede paa Halvveien ønsker man sig igjen paa glat Vei for at kunne kjøre da man allerede der er ganske udmattet af den bestandige Nedadstigen der næsten trætter mere en at stige op. •51 recto• Vi ankom endelig til Sundvolden et Skydsskifte der ligger under Kleven hvor vi for at stansede delles for at bytte Heste delles for at spiise noget da vi alle var meget hungrige og tørstige. Selskabet og især Holger¹ fandt sig ikke fornøiede her og Stedet skal over Hovedet ikke være bekjendt som godt. Herfra kjørte over den kunstige Dæmning og Broe der adskiller Tyrin Fiorden fra Steinsfiorden og kom ind paa det frugtbare Ringerige der ikke har store Bierge, ad den smukke Vei paserede vi forbi Gaarden Steen der ligger paa høire Side paa en Høi og hvor man endnu kan see Ruiner af et gl. Capel, og kom derpaa til det i Historien saa bekjente Norder Houg hvor vi da C.² havde Bekjendtskab til Præsten Støren³ en gl giæstfrie Mand, stege af og besaae den saakaldede Svenske Stue, hvor endnu Kuglerne sidde i Væggen og hvor man, til endydermere Erindring seer Pauelsens Anna Colbiørnsen⁴ blandt Svenskerne hænge paa Væggen. Den Reisende maae dog ikke •51 verso• indbilde sig at alle de Huller han seer i Væggene ere af de Norskes Kugler da nogle forekommer vel store og muligen ere fremkomne ved Boring. Efter at have seet Stuen besaae vi Kirken hvor der er et smukt Portrait af Præsten Ramus⁵ og især af Anna Colbiørnsen, man kan ved at betragte dette Hoved vel begribe at hun har været i stand til en saadan Daad da hendes Ansigt med Skiønhed forbinder Klogskab og Bestemthed. |Der findes paa Kirkedøren endnu de

gamle Alenmaal og et andet lidet Maal fastnaglede til Almuens Efterretning| Vi kjørte derpaa til Hønefossen, besaae den med dens herlige Broe og spiiiste paa den saakaldte Riddergaard hvor Tiden forløb ret behagelig ved Spøg med en lille Bjørn man her havde lænket og der allerede var meget glubsk, hvilket han især beviiste ved at angribe en Dreng der kom ham noet for nær. Man fandt overhovedet meget Behag ved dette Spøg og en heel Deel Reisende forsamlede sig bestanding omkring •52 recto• ham for om mulig at ægge ham op og have Løier. Fra Fossen kjørte vi tilbage til Norderhaug i det same Trav eller som man kalte det russiske som vi havde kjørt i den heele Dag og [overstreget: Le] ankom der med heele Lemmer Kl 9 hvor jeg da tog Afsked med Selskabet og besteg en Baad Præsten havde været saa god at forskaffe mig og lod mig i den roe over Beina Elv og Thyri Fjorden til Viger Sund i Modum. Den største Deel af Veien laae jeg udstragt sovende bag i Baaden; da det var koldt mørkt og blæste temmelig stærkt var først Veien behagelig da Maanen kom frem og siden Solen begyndte at bryde Natten og jeg saaledes kunne see de smukke Bredder af Fjorden. Kl 3 ankom jeg til Færgegaarden og gik der strax til Hvile i en smudset Seng da der ikke fandtes nogen bedre, og jeg ikke vel kunne undvære den.

¹ Holger Gustav Collett.

² Det er uvist, hvad Rørbye mener. Måske hentydes til hans rejsefæller, de tre fætre Bernt Anker Collett, Johan Collett og Holger Gustav Collett.

³ Abraham Vilhelm Støren.

⁴ Præstekonen Anna Colbjørnsdatter (1665-1736) og hendes heltmodige bedrift under fra svenskekrigen i 1716 var ikke mindst berømt gennem Ove Mallings Store og gode Handlinger af danske, norske og Holstenere fra 1777. Erik Pauelsen (1749-1790) havde i 1779 leveret forlæg til et kobberstik af Meno Haas forestillende episoden.

⁵ Jonas Ramus.

Med Hensigt paa at give en Læsning af den
klassiske Gæsteanstalt i alle udelte de
Grundene de stribte Ellyseer og den høje Pædagog
den næste omvalte nu først benyttede med
særligste Posten hvor og bestemt skal for
tidligere med det gamle Læsning foretaget med
den velsignede Læsning den første Gang at blive
indført Ellyseer og tilføjet sig selv med: sig selv
Hvorn man gæsteanstalt nu omvalte næste skil
og gæsteanstalt nu omvalte næste til næste
at skulle den nye Gæsteanstalt og Læsning glæde
blot for at Læsning Gæsteanstalt; det der om
Læsning nu først Læsning Læsning Læsning
Læsning Læsning Læsning Læsning Læsning
den og alting nu i Gæsteanstalt at give at
skil Læsning. Nu den Læsning Læsning Læsning
man Læsning Læsning med at Læsning næste
Læsning af og alting den Læsning Læsning
man sig sig den nye Gæsteanstalt Læsning
Læsning. Nu man alting den nye Gæsteanstalt
Læsning af den Læsning Læsning den
Læsning Læsning man nu alting og.

51
Mi anden nuditig til Lundwolden at Både
Pette de liden anden Elmen fore vi fore at
Haupten alle fore at bylla Jette eller fore
at fjere noget da om alle nar ungeffing
vige y lofflige. Palsbat og fore Helger fandt
sig ikke foruindte fore og Skodet skal være
genatlet ikke under talgoudt sam god. Jofua
Ejerts om den Gueffinge Samning af boer
den adskillen digne Skortan fra Skansfiorden
og den indgætt fring buep kigevige den
ikke fore store Livige ad den fulde Pri
gafvante vi fore Gauden Steen de liden
gaa hvev Bide gaa an Jie y forvare med vi
den for Animer of ad gl. Hagel, og den drage
til det i Jettevins for talgoudt Worden Klav
forvare da H. fandt talgoudt skal til Gropen
Storduan gl. grefvris Mand, Hage of y
befaan den faadaltede Donusse Buep fore med
vi Jughen fitts. Hoggan y Jive man,
tal nedgdrumman frindviny fave Paulsens
Anna talbivorenen bladt Donussevins Jone
gaa Hoggan. den Anspede maas de jette

52
 Sam for om miltig at ogge sam og ig sam
 Løisne. Ira Liffen Gode ni det Gode
 til Morderkang i det same brug plover
 man lilla det viffle i en vi fandt Gode. Den
 Gode Ly og L andou med und faldt Lannu
 It 9 for sig. So lag. Assend med Godebat
 og Gode og vad Gode faldt med sam
 god Gode faldt mig og God mig. In vos
 med Liffen Ly og Gode Gode til Gode
 Gode: Modum. Den Gode Gode af Gode
 Lannu sig indprag som med lag: Godebat
 det var Gode med og Gode Lannu
 Gode var Gode Gode Godebat da
 Maannu kom fram og Gode Gode Godebat
 at Gode Gode og sig Godebat Lannu
 sam de Godebat Godebat af Godebat. 213
 andou sig til Godebat og sig det
 Godebat til Gode: nu sam Godebat Godebat. So
 det Godebat Godebat med og sig Godebat med
 Lannu med vos den. den 1. sig lag sig Godebat
 om Godebat Godebat og Lannu med Godebat Godebat